

Možnost umístování větrných elektráren a malých vodních elektráren v nezastavěném území

Metodické sdělení oboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj

V § 18 odst. 5 zák. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona) je uvedeno, že v nezastavěném území lze v souladu s jeho charakterem umístovat stavby, zařízení a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepšují podmínky jeho využití pro účely cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra. Na určité lokality nezastavěného území jsou přitom ale jednoznačně vázány možnosti využití obnovitelných zdrojů např. vodní nebo větrné energie.

V souladu s programovým prohlášením vlády, které podporuje využití obnovitelných zdrojů energie a zjednodušení povolenacích procesů pro tato zařízení je nezbytné zohlednit, že není vždy důvodné ani účelné podmiňovat využití uvedených možností nezastavěného území vymezením plochy k zastavění v tomto území územním plánem nebo zásadami územního rozvoje (tedy vymezením zastavitelných ploch pro využití větrné, případně vodní energie). Umístění zařízení jako jsou např. malé vodní elektrárny nebo větrné elektrárny totiž nemusí vždy vyžadovat zastavění dané lokality a změnu charakteru nezastavěného území. Možnost umístění těchto zařízení v souladu s charakterem nezastavěného území a s ohledem na jeho dosavadní využívání lze ověřit v rámci **územního řízení**.

Záměr na výstavbu větrné elektrárny je předmětem posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a dále zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, podle kterého je pro tento záměr mimo jiné nezbytný souhlas orgánů ochrany přírody a to především k ochraně krajinného rázu ve smyslu ustanovení § 12 tohoto zákona.

Ing.arch. Martin Tunka, CSc.
ředitel odboru územního plánování